

מ"ת 8827/04 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד משה דהן, מנשה שמשי, תומר שמשי, חובב בן לולו, דוד ביטון, פנחס דזאנאשוויל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 15-04-8827 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' דהן ואח' תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אמיר דהן
请求人
נגד
 المشبين

1. משה דהן
2. מנשה שמשי (עוצר)
3. תומר שמשי (אחר/מעסף)
4. חובב בן לולו (עוצר)
5. דוד ביטון (עוצר)
6. פנחס דזאנאשוויל (עוצר)

**החלטה
(לענין משב 4)**

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

כתב האישום :

כתב האישום מיחס למשיב כי ביום 15/3/19 וביום 15/3/26 קשר קשר ייחד עם אחרים להתרפץ לדירת מגורים, במסגרת הקשר בוצעו סיורים מקדים, תצפיות ותשומות ו אף נכנס ייחד עם המשיב 5 לתוכ תחום הנכס בחצר, ביום 15/3/26 בוצעה התפרצת על ידי המשיב 6 ואדם נוסף בשם סמיון אירילינסקי. כאשר הנאשם מבצע את חלקו שהוא תכנון, סיור, תצפיות והבאת הפורצים וכל הפריצה, יחד עם אחרים למקום.

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו על ראיות לכאורה ולפיקר יש לבחון ראיות אלה ולמצוא אם הן מקומות סיכוי הרשעה העולים על סיכון או שההיפך הוא הנכון.

הראיות מורכבות הן מшибוט שמקורן בהאזנות סתר הן מתפיסטו של המשיב באזורי העבירה והן מאמרתו של סמיון אירילינסקי אשר נתפס בזירה.

עמוד 1

קבילותן של האזנות הסתר:

רקע עובדתי:

הצדדים חלקו על קבילותן של האזנות הסתר ועל משמעותה של קבילות זו בהליך המעצר עד לתום ההליכים.

מחלוקת זו הועלתה בפני בית המשפט עוד ביום הגשתו של כתב האישום. כבר במועד זה נתקבלה חשיפתם של צווי בית המשפט המתירים את האזנות הסתר ولو תוך השחרתם של פרטיהם חסויים. המשימה הודיעה לבית המשפט שמצוים אלה על נספחים לא העברו להגנה כחומר חקירה ועודין מצויים בהליך של התיעצויות עם גורמי משטרה ופרקיות, הליך אשר אמר לתקיים בתוך מספר ימים.

חלפו מספר שבועות וудין, נכון ליום כתיבת החלטה זו לא העבירה תעודה חסין לבית המשפט ולא חומר ראיות הכלול את המצוים לסניגורים.

לעומת זאת, תוצריו החקירה והם האזנות סתר הכלולות את שמו של המשיב, זיהוי קולו ותוכן מפליל העברו הן לעין בית המשפט והן להגנה.

מסגרת נורמטיבית - ראיות שקבעו מוטלת בספק בהליך מעצר עד תום ההליכים.

בבית המשפט העליון (בש"פ 6718/14) סקר את מנעד השיקולים והדעתות השונות בפסקת בית המשפט העליון באשר להכללת ראיות שקבעו מוטלת בספק במקרים מסוימים בבקשתם לבקשה למעצר עד תום ההליכים. אני סבור כי ההלכה שהתקבלה מותירה שיקול דעת רחב ידיי בבית המשפט שלמעצר באשר לטיוכו כי הראיות יהפכו קבילות בבית המשפט שלאליהם. וכך נאמר שם וצוטט מהלכת בן ציון:

"סביר אני, כי לא ניתן להביא בחשבון, במסגרת הליך שענינו מעצר עד תום ההליכים, הודעות של נאשמים ממשותך. קבילותן של ראיות אלו מותנית כאמור, בהתפתחות אפשרות במחלה המשפט, אשר התבוסות עלייה בשלב זה תהא משום ספקולציה" [שם, פסקה 9].

ראו בנוספ': בש"פ 9233/05 חדר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (20.10.2005); בש"פ 4518/05 ארמי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (19.5.2005).

אולם, בהחלטות שונות אשר יראו תחת ידו של בית משפט זה הובעה הדעה לפיה אין מניעה להסתמן, כבר בשלב המעצר, על ראיות אשר קבילותן אمنם מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן יחויבו לראיות קבילות בבית המשפט [ראו למשל: בש"פ 6346/12 אטיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (13.9.2012); בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 1 (29.3.2009); עניין ורוחבסקי, פסקה 8]. עמדתי על עמדה זו בהחלטתי בבש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (4.6.2009) (להלן: עניין אבו ואסל):

"יוזכר כי על פי ההלכה ראיות שאינן קבילות לא יכולות לגבות תשתיית של ראיות לכוארה. ואולם, בשלב בחינת הראיות לכוארה אין מניעה להישען על ראיות

אשר לא ניתן לומר לגביהן בודאות כי הן אינן קבילות ויתכן אף כי במסגרת
ההליך העיקרי תוכח קבילותן...

בהתאם לעמדה זו, האפשרות להסתמך כבר בשלב המעוצר על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק תלואה בהערכת בית המשפט את הסיכוי כי ראיות אלה ימצאו קבילות בשלב במשפט. עמדה על כך השופט א' פרוקצ'יה בבש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.4.2005) (להלן: עניין זוארץ):

"נראה כי אין מחלוקת בסיסית באשר לעיקרונו כי שאלת קבילותה של הראייה הגולמית במשפט נבחנת בהליך מעוצר על פי רמת ההסתברות להפיקתה לקבילה במשפט גופו. הערכה זו נגזרת מנסיבות העניין הפרטני ומהערכה בדבר המהלים הכספיים במשפט על פי נתוני הכספיים" [שם, פסקה 10].

בעניין זוארץ הסביר בית המשפט כי הסיכוי כי האמרות יתקבלו כראיות קבילות תלוי באפשרות כי נותן האמרה יבחר להעיד במשפט. לשם הערכת אפשרות זו ניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות בהן מואשם נותן האמרה, טיבו ועוצמתו של חומר הראיות אשר נאסף כנגדו והשפעתה האפשרית של ההימנעות ממתן עדות על סיכוי לצאת זכאי בדין [שם, פסקה 11; ראו בנוסף: עניין ורוחבסקי, פסקה 8].

הנה כי כן, שאלת השפעתה של טענת קבילות על ראיות לכואורה במעוצר עד תום ההליכים נבחנה בעבר על ידי בית המשפט העליון ונראה כי ההלכה היא ההלכה לפיה בוחן בית המשפט שלמעוצר את סיכויה של הראייה הולוקה להפוך לראייה קבילה ב"כור ההיתוך של ההליך הפלילי" אשר מצוי כМОבן ברשותו של בית המשפט שלאלישום.

ברור כי ראייה אשר אין להכירה על פי דין כגון עדות שמיעה אמרה של גורם בעל חסין מוחלט או של אדם שאינו قادر להעיד לא תחשב ראייה במעוצר עד תום ההליכים.

כל ראייה לוקה אחרת היא עניין לבית המשפט שלאלישום ויש להעריך את סיכויה להפוך לראייה קבילה.

גם בתיק שלפני עניינו של המשפט 1 דנתי בראיות בהעדר צוים בפני, מתוך הסמכות על הودעת המאשימה וחזקת תקינות המעשה המנהלי העומדת לה, וזאת בהינתן הצהרת המאשימה כי העניין יסדר בתוך מספר ימים.

אלא שתקוות ההגנה לקבל את החומר בתוך מספר ימים כפי שהודיעה המאשימה - נזוכה ולא אוכל להסתמך עוד על אותה החזקה בחולף זמן משמעותי כל כך **לפיין עלי להעריך את סיכויה של ראייה להפוך קבילה על ידי בית המשפט שלאלישום בהעדר צו בפני**.

לאחר עיון בכלל הקבילות הקבוע בסעיף 13 לחוק האזנות סתר ובහינתן העובדה כי הנאים מואשמים בעבירה של "פשע חמור" על פי הגדרת אותו החוק הרי מסורים לבית המשפט שלאלישום שיקול דעת וככליל הכרעה ואיזון גם בהינתן האזנת סתר שבוצעה שלא כחוק ולא אוכל למצוא כבר בעת כי בחקירה מרכיבת מעין זו עולמים הסıcıים לאין קבילות על הסıcıים לקבילות הראייה. הכרעה זו יש להותר לבית המשפט שלאלישום ומצאת כי ישנו סיכוי סביר שהraiות תתקבלנה גם בהעדר צוים דין.

לשלהות התמונה המשפטית מצאת להעיר כי פני הדברים היו הפוכים אלמלא הותיר המחוקק פתח לקבלת ראייה
עמוד 3

שהושגה בהازנת סתר בלתי חוקית (כמו במקרה של עבירה שעונשה פחות משבע שנות מאסר) או אז העדרם של צווי האזנה בחומר הרואיות לאירוע אשר נמסר לՏניגוריס היה מוביל לפסילתן של הריאות אשר הושגו בדרך זו.

לסיכום מצאתי כי יש להתחשב ברואיות שהושגו בהازנת סתר כראיות לכואורה בתיק זה לעניין הлик המעצר גם אם יסתבר כי הושגו ללא צוויים כדין .

המשיב מזהה היטב בנסיבות ולא נטען נגד זיהוי אלא כי חלקו קטן הן בקשרת הקשר והן בתפרצונות עצמה .

אמורות סמיאן אירלינסקי :

הפלתו של המשיב מחזקת באמורתו של סמיאן אירלינסקי, הפללה אשר על אף הפגמים שモצתה ההגנה בחקירהו של אירלינסקי מחזקת את זיהויו ולא ניתן להטעם ממנה בשלב זה של רואיות לכואורה, שכן טענות ההגנה נוגעות בבירור למשקל אמרתו .

סמיאן מזהה את חובב בן לולו בתמונה (מ.ט 414/15 73) מוסר כי היה נהג והוא עם דוד ביטון בכל מהלך ההכנות לפרίזה :

1. **אמורתו של סמיאן אירלינסקי מיום 02/04/2015** - מחזק את דבריו (עמוד 2 שורות 12-6, 22, 29) -
חובב בן לולו הגיע עם שברולט שחולה. עמוד 3 שורה 71 - מתאר את תהליך הפרίזה. עמוד 4 שורה 111.
2. **אמורתו של סמיאן אירלינסקי מיום 02/04/2015** (הודעה לאחר ההודעה הקודמת) - עמוד 2 שורות (9-11).
3. **הודעתו של פנחס דזאנאשווילי מיום 26/03/2015** - עמוד 4 שורה 102, 106 מודה שהוא ביצע את התפרצונות. עמוד 5 - הודה. קשור הכל לעצמו. עמוד 6 שורה 163 קשור את סמיאן שהוא איתו.
4. **הודעתו של סמיאן מיום 26/03/2015** - מודה בעבירות המיחסות לו.
5. **זכ"ד תשאול של סמיאן מיום 26/03/2015** - מעיד כי היה "בחור רביעי בתוך הרכב שברולט" ... הוא קשור את חובב. סמיאן זיהה את חובב כמו שנ Hag ברכב שברולט אופטרה.

מהזונה לקליטת התשאול עלולות הנקודות הבאות :

דקה 20:35 סמיאן בעצמו שואל "מה מציעים לי" החוקרת אומרת שלא מציעים לו כלום. לפני זה היא שאלת האם הוא מתכוון לחובב שהיה אליו ברכב וסמיאן ענה כן.

22:30 - מדובר על דודו כמו שהוא המוח אחורי התפרצונות. **23:00** וחובב הם אלה שדיברו על תכשיטים ועל כסף (סמיאן מוסר עדות פתוחה - עונה לשאלת פתוחה). טוען שהוא בחובות של 60,000 ₪ בלבד הימורים.

26:20 מדבר על מי וכמה אנשים מתצפתים. דודו אמר לו שניים מתצפתים על הבית.

27:00 אומר שהוא זיהה את האנשים בתמונות והוא חשש לדבר .

28:30 החקירה מדברת עם מפקד - מסבירה את תוכן השיחה, מדגישה את העובדה כי הם לא הבטיחו שום דבר לסייע תמורה ההודעה שלו.

31:30 הוא עשה טלפון לדודו לשברולט "כנראה לדודו" לא יודע מי ענה לו.

32:30 - המפקד אומר לו "אתה בן אדם אמין, ככה תהיה אדם חופשי מאנשים אלה..."

החקירה שואלת אם הוא מוכן למסור הכל בחקירה הוא אומר כן.

33:00 "אני לא מבטיחה לך כלום, אתה מבין את זה?" - "כן".

34:30 - הוא מבין שהמשטרה לא מבטיחה לו שום דבר.

42:00 מוסר גרסה על האירועים .

ראיות תומכות נוספות:

המשיב נראה בבירור בתמונות מיום 26/03/2015 עם חלק מן הקשורים האחרים .

19/03/2015 אלבז מיום מיכאל מיכאל מדווחת בז"ד על הכתובת ברחוב עמיוז 6/2 באשקלון מזהה את דוד ביטון חובב בן לו לו מגיעים למקום, נכנסים לחצר וכן את רכב השברולט הכחול הנקשר לאירועים לאחר מכן כמשמעותה את הפריצה . תצפית זו משתלבת בשאר הראיות של קישורת הקשר ותכנון הפריצה .

משמעותה של זכות השתקה :

המשיב שומר על זכות השתקה כאשר מעומת עם סיפור המעשה ועם תМОנותיו שלו .

זכות השתקה היא זכות העומדת לכל נחקר, אך נקיית עדמה צו בחקירה עלולה לחזק את תמונה המסוכנות בשל המעוצר כשם שהוא עלולה לסייע לראיות הتبיעה בדיון באישום. בית המשפט העליון בבש"פ 3199/14 לנדווי ואח' התייחס לאפקט זה בדבריו :

לשתייה בשלב המעדן יש מחיר כפול - han b'mishor ha'reiyiti v'hon la'zor shtirat ha'moscovot:

"שתייקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצדיו לא רק במישור הראיתי, אלא גם במישור הליצי המעוצר. הלכה פסוקה היא כי נאשם שיש כנגדו ראיות לכואורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשתק על-אף הנטול הרובץ עליו להפריך את חזקת המסתכנות, וגם להשתחרר מהמעוצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבירה נ' מ"י [פורסם בנבו] מהמעוצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבירה נ' מ"י [פורסם בנבו]) (23.8.05); בש"פ 4881/03 קבilio נ' מ"י [פורסם בנבו] (9.6.03); בש"פ 8638/96 קורמן נ' מ"י, פד"י נ(5) 206, 200 (1996)). ובכלל, שתייקתו של חדש מחזקת עמדת התביעה לצורן שלב המעוצר [...]" (בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.3.2011).

על זאת יש להוסיף את הדברים שנאמרו בבש"פ 1947/09 מדינת ישראל נ' אייל לוי ואח' "השתיקה מצטרפת להחשה, ואחוור על שנאמר בע"פ 08/1707 אריש נ' מדינת ישראל (לא פורסם) כי "אין צורך להזכיר מלים על כך שכך כל, והחריגים יהיו נדירים, יסבירו בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתור". אכן, שתיקתם של המשיבים עשויה לחזק את הראיות נגדם, כאמור בנוגע האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. בפרש קורמן הנזכרת ציין השופט זמיר (עמ' 260), כי נאשם שיש גנדו ראיות לכואורה בדבר ביצוע עבירה חמורה "אינו יכול ליהנות ממשי העולמות בעת ובעונה אחת; גם לשותק, על אף הנטול הרובץ עליו להפריך את חזקת המסתוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר על אף שהוא נותר בחזקת מסוכן". ואולם, באותו מקרה היה מדובר בהריגה; למקרה המזל, המשיבים דנן נעצרו טרם הسفוקו לבצע את הפשע לו קשור לכואורה. החשדנות הסטטוטורית והSHIPוטית הטעואה, ואודה ולא אבוש כי חשב אני להשדע את כלאו (השופט חיות) בו שוחרר המשיב חרף שתיקת, וכן בש"פ 8794/07 מדינת ישראל נ' ישעה (לא פורסם) ובש"פ 11129/08 אנקווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בהם הזמן תסוקיר מדינת ישראל (לא פורסם) ובראשו נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי). אכן, השתיקה מעצר חרף שתיקת; ראו גם בש"פ 9944/08 חביב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי).

כן יש להביא :

"הימנוותו של העורר מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלאכoria של העורר במיחס לו (סעיף 28(א) סיפה לחוק המעצרים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתקה, ויכול להיות שתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופה של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלאכoria במיחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל ([פורסם בnbsp;], 17.6.2003), פס' 5 להחלטתה של כבוד השופט א' חיות; بش"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראת ([פורסם בnbsp;], 11.8.2011), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' עמית). [בש"פ 4667/12 מקרים אזורי נ' מדינת ישראל (28.6.12) פסקה 8 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל].

בנה כי כן השימוש בזכות השתקה כשלעצמן יש בו כדי לסייע לראיות לכואורה אף בשלב המעצר והוא מקשה מאוד על בית המשפט לבחון את הסתברותו של תרחיש חלופי שבסופו יזוכה הנאשם.

מעשי המשיב וחלקו:

לאחר מבט כולל על הראיות לכואורה מצאתי כי מעשי המשיב מבוססים סיכוי סביר להרשותה בחלוקת משמעותי הן בקשר והן בפריצה שאירעה לאחריו יש סיכוי סביר כי חלקו של המשיב יעלה בסופו של דבר לכדי **מבחן בצוותא** של הפריצה ולא קיבלתי את הטענה כי מעשיו עולמים אך ורק כדי הסגת גבול

העולה מן המקובל הוא כי מצאתי כי ישנן ראיות לכואורה המקיימות סיכוי סביר להרשות המשיב במីוחס לו:

טענת אפליה אל מול תומר שמשי :

ה גם שתומר שמשי וחובב בן לולו, נטולו חלקים ממשמעותיים בקשר וכן בתכנון הפריצה וביצועה לא מצאתי כי ישנה אפליה פסולה בין עניינו של המשיב חובב בן לולו לעניינו של תומר שמשי וזאת משתי סיבות מרכזיות:

- הראשונה היא כי עברו הפלילי של חובב מכבד רצוף ורלוונטי ומנגד לתומר שמשי אין כל עבר פלילי.
- השנייה היא כי תומר שמשי, אשר עברו כאמור נקי הוכנס לקשר על ידי אביו שלו ולא על ידי זר ופעל יחד עמו, מצאתי כי עובדה זו יש בה כדי להקל ממסוכנותו של תומר שמשי.

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת:

מסגרת נורמטיבית - עבירות רכוש .

כלל' יאמר כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד לתום ההליכים.

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431/98 - פרנקל, בש"פ 00/00- 7161- רחלין, בש"פ 05/6800- מכלוף, בש"פ 560/06- מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 12/5572- שרלו , בש"פ 10/6826 - סמולאל , בש"פ 5814/06 אוחזון בש"פ 09/3621 פلد בש"פ 10/6247 רビנובי'ץ' בש"פ 07/6422 טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתק"יימו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנסיבות הוכרו אחת או יותר מוניטות אלה :

שימוש באמצעים מיוחדים וمتוחכמים .

הזדמנויות רבות של ביצוע עבירות .

היקף רכושי ניכר .

ביצוע עבירות רכוש באורך שיטתי .

פוטנציאלי להתרפות אלימה כגון התפרצויות למקום מגורים או מקום נשמר.

פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כל' עבודה כבדים ויקרים .

הודגש כי מיגור העברינות לבדה אינה עילה למעצר עד תום ההליכים אך גם סכנה לרכושם של יחידי הציבור מצדיקה

לעתים מעצר עד תום ההליכים.

מסוכנות המשיב - מן הכלל אל הפרט

נראה כי בעניין שבפני המסוכנות נלמדת מסעוף הקשר, תכנונו, תחכומו חלוקת תפקידים סיורים מקדימים וכו' .

יחד עם זאת ועל פי הגיון של ראיות ראוי להפחית ממידת המסוכנות את העובדה שהמדובר במקום מגורים שכן מחומר הריאות עולה בברור כי הקשרים ייחסו חשיבות מרובה לתחזית תשמור והתראה, ואף מיקמו תחזית מיוחדת שתפקידיה היה לוודא שהבית ריק .

עברית הפלילי של המשיב :

למשיב עבר פלילי מכבד רצוף ורלוונטי, גם שאיננו קרוב בזמן.

המשיב הורשע בעבר בעבירות הבאות:

- קשירת קשר לביצוע פשע ובהחזקת נשק שלא כדין (2010)
- באזומים (2009)
- בהחזקת אגרופן או סיכון למטרה לא כשרה (2009)
- בתתפרצויות ובגנבה (2009)
- בהעלבת עובד ציבור (2007)

משמעותי את העربים אשר הוצגו במקומות מעצר הבית שהוצע במושב עצם, נראה לי כי העARBים נורמתיבים, מפוכחים, מבינים את תפקידם. לאור עברו הפלילי של המשיב השונה מזו של המשיב 5, יש מקום להבחן ביניהם, בהתחשב עם חלקו של המשיב בעבירה ועם החלופה שהוצאה.

בשל מהות העבירה וטיבה, בשל אי-יות החלופה, ובשל תקופת מעצרו הארוכה של המשיב, לא מצאתי לנכון במקורה זה להורות על הגשת תסוקיר שירות המבחן בעוד המשיב מצוי במעצר, כפי שנעשה לגבי 2 שותפים אשר להם עבר פלילי מכבד משלו או חלק גדול משלו בעבירה, וממצאי כי כבר היום להסתפק בחלופה שפגיעה בחירותו פחותה.

עם זאת יש לזכור את החלופה ולהדקה באמצעות איזוק אלקטרוני והפקדה משמעותית, שכן מדובר בעבירה אשר בוצעה ממניעים של בצע כסף.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא במושב עצם, משק 402, תחת פיקוחם לטיורגן כל העת של:
  - א. בן לולו דינה אפרת ת.ז. 0584987671.
  - ב. בן לולו אסתר דורין ת.ז. 201584794.
  - ג. שמואל מרון ת.ז. 36701381.
  - ד. בן לולו ספיר ת.ז. 305590879.
2. חתימה על ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל. חתימת ערב אחד תהווה תנאי לשחרורו, כל ערב אשר ירצה לפפקח בנוסף יוכל לעשות זאת רק לאחר חתימת ערבות צד ג'.
3. הפקדה במצוון בסך של 10,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרורו.
הפקדה תופקד כערבן צד ג' של גב' בן לולו דינה אפרת ת.ז. 0584987671, יהויה קניינה שלה וכן גם תירשם במצירות בית המשפט עד לתום התקיק או להחלטה מתאימה של בית משפט זה.
איזוק אלקטרוני בהתאם לנחי המזכירות והיחידה לפיקוח אלקטרוני.
المذكرات تسلّح بنسخة لوحدها لبيان واعزوك الإلكتروني.
الإيجاد لبيان الإلكتروني تجىء دوّن الفروع تار 30 يوم.
4. הרחקה ואיסור יצירת קשר בכל דרך ואמצעי שהוא מהטלוננים ומהשותפים לכתב האישום, וכן מסמך ארלינסקי, ו/או עם מי מעדי התביעה.
5. זמינות מלאה במספרי טלפון: 054-2689768, 053-5324426, 052-3027609, 052-6328100.
אי מענה לאחד במספרי הטלפון הנ"ל, יהויה הפרת התנאים.
6. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירות המשלים בתוך 90 יום לעניין אפשרות הקלה בתנאים. המذكرات תשלّح בنسخة לשירות המבחן.
7. ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 Mai 2015, בנסיבות המשיב וב"כ המשימה.

